

DONGÓ

A Garabonciás

XIV. év. 4. szám. 1916 február 15. Cleveland, O.

A DONGÓ SZÜLETÉSNAPIJÁN.

VETERÁN: Éljen, aki meg nem hódott,
S két beteget leszerkótt.

SZÜLETÉSNAPON.

(Zümmögi a Dongó.)

Születni nem nehéz,
Nem kell ahhoz sok ész,
De már az élet
— Bármit beszélnek —
Kutya nehéz, kutya nehéz.

Születtem régen,
De még sincs nékem
Palotám, házam
— De már zseblázam —
Állandóan bus vendégem.

Elnézem az eget
A szálló felleget,
S azt kérem tőle,
Hogy majd jövőre
Hozzon egy zsáknyi beteget.

Szálló igék.

Megvette a más feleségét, mint
a clevelandi bodi.

Nagyon megszomjazott egy kis mérgesre három clevelandi bodi, különösen szomjas volt kettő, talán azért, mert egy árva "peni" sem volt a zsebükben. Apró emberke volt a két bodi, ellenben hatalmas termetű a harmadik, amiért is elnevezték őt a "nagybodi"-nak. Betértek a szomjasok egy szalonba, de a nagybodi kijelentette, hogy ő potyára nem "trított" senkit. Aki nek nincsen pénze, vagy igyék vizet, vagy nyelje a levegőt. Nem jól esett ez a kijelentés a két pénztelen bodinak, mert minél többet gondoltak az üres zsebükre, annál szomjasabbak lettek. Gondolt nagyot az egyik bodi s azt mondta a nagybodinak: "tudod mit, "biznic iz biznic", eladom neked a feleségemet, de

én nem birom tovább a szomjuságot. A nagybodi állta a vásárt s hamarosan kiszurkolt öt dollárt, amit azután közösen, azon melegiben be is vettek, mérges alakjában. Mikor már mindhármuknak elfogyott a pénzük, de annál inkább megjött a jókedvük, a feleséges bodi elvitte haza a nagybodit, hogy bemutassa a miszisznek az új embert. A miszisz sem vette tréfára a dolgot, hanem hamarosan kiebrudalta a nagybodit, hogy az lábérítés nélkül került le az "apstézről." Most, ha valakit kidobnak valahonnan, ráfogják, hogy megvette a más feleségét, mint a clevelandi bodi.

István napját ünnepelte, mint a daisytowni bodi.

István napját ünnepelte a daisytowni bodi. Az ünnepélyre Red Hillből is átlátogatott néhány jóbarát és folyt a sör, meg a mérges ezeregyig. Az egyik nőtlen bodi észrevette, hogy a nős bodi alaposan elázott, hát gondolt egy nagyot s átment a berugott bodi feleségéhez udvarolni. Tehette, mert a gazda olyan virágos állapotban volt, hogy reggelig alig kerülhetett haza. A bodi azonban nem csak udvarolt a miszisznek, hanem alaposan át akarta lépni az udvarlás határvonalát, mondván a miszisznek, hogy nincs mitől félni, mert a miszter alaposan elázott. Mikor azután a bodi egy nagyot kacsintott a misziszre s át akarta őt karolni, a miszisz fölkapta a közelben volt hazai kulacsot s azzal puhította a bodi hátát. A bodi sem vette tréfára a dolgot, hanem szaladt ki a házból. A miszisz is utána szaladt a kulacsos s addig verte a bodi hátához, amíg az haza nem ért. Azóta, ha valakit jól elvernek, azt mondják, hogy István napot ünnepel, mint a daisytowni bodi.

Földikém!

Mexicoban gyóntassanak meg,
ha ellopod a más Dongóját!

Mi a vallása?

A bíróságnál kihallgattak egy fiatalembert.

Neve?

Született?

Lakása?

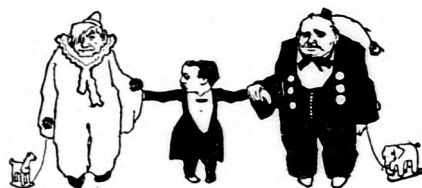
Foglalkozása?

Ez mind rendbe ment.

Azt kérdi végül a bíró:

— Mi a vallása?

— Tartalékos szekeresz hadnagy — mondja a fiatalembert.

Bakfisok.

— Te Olga, képzeld, az a Szegő tegnap olyan pikáns viccet mesélt, hogy ha megértettem volna, pirulnom kellett volna.

A kutya.

Két máramarosmegyei hitsorsos üldögél csöndesen egy szobában. Egyszer csak szaglászni kezd az egyik.

— Mi az? Mi a bajod? — kérdezi a társa.

— Én nem tudom, de valami borzasztó szag van idebenn, — feleli amaz.

— Lehet, talán a kutya.

A gyanakodó körülnéz, keresi a kutyát, lehajol az asztal alá, lehemperedik az ágy alá és kémlel, majd megszólal:

— De hiszen itt nincs is kutya.

— Majd bejön! — mondja a másik rendületlen flegmával.

Dr. FARKAS GÉZA

1958 Genessee St., E. TOLEDO, O.

5000 DOLLÁR BIZTOSÍTÉK AZ ALLAMNÁL.

Magyarországi és itteni peres ügyek
gyors és pontos elintézése. Pénzkül-
dés, jogi tanács és hajójegy.
Forduljon hozzá bizalommal.

TYUKVÁSÁR TOLEDOBAN.

A minap reggel kiment az egyik magyar miszisz, hogy jó gazdasszonyhoz illően megétesse a tyukjait jókor reggel. A tyukólban talált néhány tojást és hatvan dollárt, de a tiz tyukjának hirtelen hamva sem volt.

A hatvan dollárt zsebre tette és gondolta, hogy ugy is jó lesz. A tyukhusra éhes váratlan vendég gavallérosan megfizetett a tyukpecsenyéért.

Vett belőle husz tyukot, mert

hát az ördög nem alszik, hátha visszajön a róka és százhusz dollárt hagy ott érte.

Várta a miszisz a jószerecsét, de a helyett a szomszéd miszisz állított be, hogy ő volt ott tyukot vásárolni az előző éjjel és ha meglelték az elvesztett hatvan dollárját, adják vissza neki és ő majd visszahozza a tyukokat.

Persze hogy volt ez a tyukok gazdájának és megmondta neki, hogy válják egészségére a

tyukpecsenye, de a vásár megvan és azon már segíteni nem lehet. Ha sokat ugrál, hát majd a rendőrbírónál végezik be. Utoljára még a tyukpecsenyét módnélkül szerető miszisz fogta könyörgésre a dolgot, hogy csak ne hívjanak "policot" a tyukvásárhoz.

Már az igaz, hogy nem tanácsos azóta a tyukhust kedves egészségére kivánni annak a miszisznek sem.

NEBO

CIGARETTES

CORK TIP

5c for 10

Minden üzletben kapható.

A török dohány minden kiváló összetételét és zamatját magukban foglalják a NEBO cigaretták.

Zamatos --- Izletes --- Enyhe

Kivételesen szép ajándéktárgyakat otthona, felesége, vagy kedvese számára kap

NEBO KUPONOKÉRT ÉS DOBOZFEDELEKÉRT

Gyűjtse azokat.

A Nebo dobozok fedéllapjai egyenként 1/2 centet érnek, vagy ajándéktárgyakra ugyanannyit számít, mint egy egész kupón

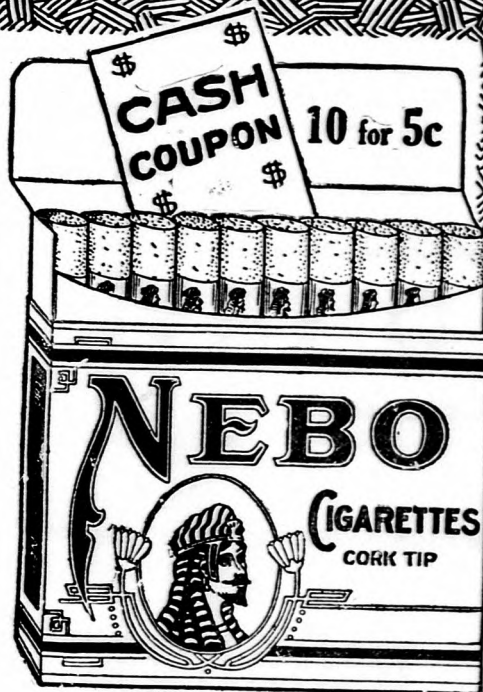
Minden doboz pénzértékű szelvényt tartalmaz.

Irjon az ajándéktárgyak jegyzékeért.

NEBO DEPARTMENT

95 First Street, Jersey City, N. J.

P. Lorillard Co., Inc., New York City, — Est. 1760

Watch Chain
14 kt. solid
gold; can be
used as
double chain.
2200 coupons.

Hollow Ground Razor.
Black oval hard
rubber handle.
50 coupons.

Kingston Stationary
Tub Wringer.
Warranted 3 years
for family use.
600 coupons.

MUFFOL MISKA

főburdos vé'ekedései.

Farsang vóna, vagy mi a szösz, de hát sehogyse vagyunk, mer a misziszem erővel táncolni akar, de én nem tudom csak a mártogatóst, a miszisz meg a zánglius táncot szereti. Hát mondok, ha a miszisz nincs megelégedve magyar táncsal, hát akkor nem táncoljunk. Oszt decól!

Jolietbe meg a zegyik bodi avval dicsekedett, hogy érte minden miszisz bolondul. Hát bolondult is, de ugy, hogy mindenütt girárét mondtak neki. Oszt a nőta vége allett, hogy a legutolsó burdosházból is raduvéba muffolni kellett a bodinak oszt így nem is kapott sehol burdot Jolieten.

Klivlandba meg nagy bazárdvót oszt a zegyik bodinak ojjan kutya szerencséje akatt, hogy megnyerte a zotomobildot. De az örömhöz baly is kerülközött, merhogy a bodinak meg kellett házasodni. Hát szóval nincs öröm üröm nélkül.

A belebujji bodi meg igen tette a szépet a zegyik miszisznek, aki éppen kenyeret dagasztott. De ugyan meglyárta a bodi, mer a miszisz ugy szályon kapta a kovászos kanállal, hogy a bodi majd megfult tüle. Raduvéba el is muffolt a bodi oszt máshol szedette ki a bajuszából a ko-

vászt. Meg is fogatta a bodi, hogy többet nem legyeskedik ojjan miszisz körül, aki kenyeret dagaszt.

De nem is szavazok mán többet, merhogy a Dongó ulyágának születésnaptya van oszt mondok mán csak én is benézek Veterán bátyámmal meg a többiekkel a Dongatós szerkesztőhöz, akinek kutya rosszul mén ugyan a dóga, merhogy vékonyan küdözik a betegeket, de azér tán csak megakad malyd egy kis testi ital. Oszt ha valaméjjik miszisz készül a hamvazkodásra, hát csak izennyen, merhogy lesz oka laco a hamvazkodásra. Jubecse!

STONEGAI ESETEK.**A tea meg a fekete kávé.**

Teával akarta "megtritolni" a stonegai bodi a boditársait. A bodik hálásan vették a szives vendéglátást, de csakhamar elkezdtek köpködni, mert a tea, amit a bodi maga főzött nem is volt tea, hanem jó "szaccos" fekete kávé. Nem is tanácsos most a boditól azt kérdezni, hogy mikor "tritol" megint teát.

Apróságok egy stonegai népgyülésről.

Népgyülés volt Stonegán. Amikor a gyűlés kezdetét vette, az elnök becsukatta a terem ajtóit, hogy "lélek se ki, se be", addig, amíg a gyűlésnek vége nem lesz. A gyűlés közepén felállott egy miszter s kijelentette, hogy őt ereszék ki, mert különben "troblit" csinál. Hát ki is eresztették, de olyan sebesen, hogy a miszter fejfelé érte az ötvennégy lépcsőn.

Egy bodi a népgyűlésen örökösön "szavalni" akart, amíg az elnök meg nem sokalta a dolgot s a fülénél fogva tessékeltette ki a "szavaló" kedvben lévő bodit.

Egy másik bodi pedig nagyon belenézett a mérges "batliba" s örökösön azt kiabálta a népgyü-

lésen, hogy ő megmondja mindenkinek az igazat a szemébe. Az elnök a kalapáccsal akart csendet teremteni, de mert az nem egyhamar sikerült, addig verte az asztalt, amíg a kalapácsnak a nyele el nem tört s az asztal meg nem repedt.

A népgyűlés szónoka magyarázta, hogy mi a hadikölcsön s a szónoklat végén felhívta a jelenlévőket, hogy ők is járuljanak hozzá a hadikölcsönhöz. Az egyik miszter nagyot ütve a mellére, kijelentette, hogy ő is hozzájárul egy "pikkel", egy "suflival" és egy "lapáttal".

A hadikölcsön, meg a disznóhus.

Disznóhusra éhezett a stonegai miszisz, de más "plézőről" hozatott magának, mert amit Stonegán kapott volna, az nem tetszett neki. Mire hazaszállították a húst a miszisznek, megbánta a vásárt. A disznóhusból levágott egy jókora darabot s a többi visszaküldte azzal, hogy nem szép a hus, hát nem is tartja meg. A "bucseros" azonban követelte a levágott darab árát, de a miszisz kijelentette, hogy nem tudja megfizetni, mert minden pénzét hadikölcsönre adta.

Hornják Gyuri híres csaplár,
A csapja már hajnalban jár.
Gyerünk pajtás, igyunk nála,
Mert ő szkunert rak a bárba.
Térjen be, ki arra járna;
Ott talál majd Veteránra.
Címe: 612 FRONT STREET,
a kis "csencsnél". TOLEDO, O.

\$ZEPE\$\$Y

A LEGRÉGIBB MAGYAR KÖZJEGYZŐI, PÉNZKÜLDŐ ÉS HAJÓJEGY IRODA OHIO ALLAMBAN.

Legbiztosabb pénzküldő és hajójegy iroda Amerikában. — Hazai ügyek pontos és szakszerű elintézése. — Honfitársak minden ügyben forduljanak hozzá. Címe: JOS. L. SZEPESSY, 9117 BUCKEYE RD., CLEVELAND, OHIO.

BAKTER-NÓTA.

Éjfélután óra három;
A beteget régen várom.

Ki nem küldi: hideglelje
Éjfélkor is meg reggelre.

JÓRAVALÓ MAGYAROK.

A mult szám megjelenése óta a következő jóravaló magyarok szereztek előfizeteket a Dongónak:

Pagácsi János Racoon, Pa.,
Eliás Gyula Bridgeport, Buczko
G. New Brunswick, Wigh Ist-
ván Wallingford.

Fogadják a Dongó köszö-
netét. Reméljük, hogy a Dongó
14-ik születésnapja alkalmából
sűrűbben jelentkeznek a jóra-
való magyarok.

Magyarom!

A markodban kelljen horda-
ni az orrodát, ha potyán olvasod
a Dongót!

Szórakozott.

Borbély: Haját vágatni tetszik,
vagy borotválkozni?

Tanár: Haját vágatni.

Borbély: Méltóztassék helyet

foglalni.

Tanár: (kis idő múlva): Ha-
nem itt hatalmas léghuzam van,
nem — tehetném fel a kalapo-
mat?

Amerikai Magyar Szövetség

Az amerikai magyarság egyetlen közös erkölcsi intézménye, amely
betegségélt nem fizet.

A csatlakozó egyletek, egyházak és testületek az első 100 tag
után 5 dollárt, minden további megkezdett 100 tag után további 1
dollárt fizetnek a Szövetség pénztárába, miáltal tagjai lesznek a
Szövetségnek.

Alapszabályért és felvilágosításért irjon az alábbi címre:

Hungarian American Federation

317 SUPERIOR BLDG.

CLEVELAND, OHIO.

VETERÁN PESTA

rég amériká és Zöldfüü Marci.

No Marcink, hát benne vagyunk a farsangba, de mán ugy látom, hogy te csak mégis pártába maracc a gyüvöre, mer ebbe a szük világba se ragad hozzád valami órajtos görli. No, úe maly a háboru után hazamégy a zókontriba oszt ott maly lesz elég csenesed.

De hát most nem akarok ijjesmirül beszélni, mer a Dongó ulyásnak születésnapya vót osztég összegyöttünk eppáran egy kis testi italra. Csak avvót a baly, hogy a végin senkinek se vót pézi, oszt így nem is fizetünk. Mondok, de hát minek is fizetnék, mikor a Dongónak se küdik a betegeket. De azér órajtosan mulattunk oszt Vigyázó bátyánk kivágott egy ojjan köszöntöt, hogy maly elnyeltük a zádám csutkákat.

Oszt Homesteádrul ezeket iri Gyuri beteglátogató, hogy aszondi:

Tisztelt Pesta bátyám!

Hát van szerencsém kendel tudatni, hogy még élek ebben a cudar világban ami ugyan kár, dehát mit csináljon az ember, ha eccer született, hát csak azér nem teccik nekem ez a fene sor, mert igen meg szaporottak erre felé a téns urak oszt csak ugy kapkodják el a magyar emberek pénzét holmi biztositások fejébe, de hát jól teszik, ha az magyarok felülnek nekik, mert az ujságos ügynöknek ugyis azt mondják, hogy minek nekem ulyás, többet tudok én, mint

római pápa. Oszt a homesteadi kántor is felcsapott ulyásos ügynöknek oszt igen beszélgette a misziszeknek, hogy ne rendeljék meg a Dongót, mert az amolyan bolond ulyás, hát én amondó vagyok, vagy leszek is, hogy az igazat máskép nem lehet megmondani, mint bolondul, és a kántor ur is attul tart, hogy öreg legény létére még őt is megfogja csipni a Dongó.

Az egyik west homesteadi bodinak is meggyült a baja, mert hogy igen udvarolgotott a miszisznek, hát az meg ugy megharagudott rá, hogy amikor aludt, levágta a balyuszát, mert nem vett neki karácsonyi alyándékot, azutég megkérte a bodikat, hogy el ne árulyák, hegy történt a dolog, hanem azt mongyák, ha valaki kérdi, hogy az ájrisok vágták le, mikor berugva alutt a szalonbeli kisházba. De később, mikor a bodi újra benyalt a mérgezből, ugyancsak kitört belőle a lellem kedves balyuszom, de csuifá lettem miattad, keserőség.

A homesteadi ifjuság kített magáér a napokba. Zártkörű táncmulatságot rendezett, hát rá is lehet mondani, hogy zártkörű vót, mert az ifjuság hijába ígerte, hogy laco enni, inni lesz, bizony a vendégek malyd kidültek az éhösségtől, de nem is esuda, mikor el vót rendelve a frakba való megjelenés oszt mérjükbe még a lédik is frakkot vettek magukra.

A homesteadi kiképezőkör is

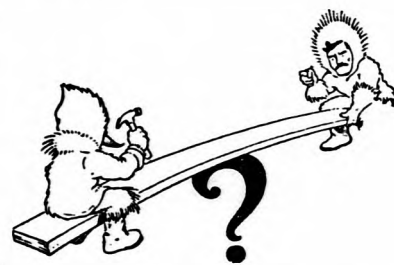
tartott a misziszek részére társalgó vacsorát, hát a vacsora csak sikerült valahogyan, mert a miszterek akarták rendezni, mégis a misziszek végezték be, mer a misztereknek csak a szájuk lyárt, de nem tettek semmit, csak amikor a misziszek elatták a tiketeket, akkor mondogatták, hogy én attam el a legtöbbet, hát fogok enni is meg inni rogyásig. Szóval jól kezdik csinálni a mulacscágot itt is.

Node nemis irok most, mert készülődök a nők által rendezendő tálas vacsorára, melyet szintén a kiképező körben fognak tartani az özvegyek és árvák lyavára. Hát mondok majd csak akad nekem is valami özvegy, amit kendnek is viszont kíván baráttya:

Gyuri beteglátogató.

Hát mondok nagy huszfont ez a Gyuri beteglátogató, de órajtos magyar. Oszt nemsokára meg is nézzük, hátha akad még ott egy kis testi ital.

Oszt a klevelandi bazáron is vótunk, de arrul maly máskor mondom el a magamét, merhogy igen sokájig vótunk a lövészárokból oszt az igenyes is görbe vót a végin.

AKI VALÓDI MAGYAR BORT AKAR INNI, KÉRJEN

Palugyay J. és Fiai

pozsonyi világhírű cég által töltött és csakis eredeti ládákból szállított borokat.

VIDDER EMIL**40 Ave C.
NEW YORK.**

képviselő.

Egyedüli képviselője a **Salvator forrás** ásványviznek.

Vidéki krónika.

Nagyszerű mulatság.

Egy dantei fiatal "burdos bász" összebeszélte a bodikkal, hogy csapnak egy nagyszerű mulatságot. Igen ám, de a háznál nem volt egy csepp mérges vagy sör sem s annélkül nem élet az élet. Három bodi vállalkozott rá, hogy ők szereznek mérgest, még ha a föld alól kerítik is elő. Sokáig lóttak a bodik, de végre a gazda nagy örömeire kilenc "pajnt" mérgessel tértek haza. Most már azután volt mivel mulatni. Mire a kilenc "pajntnak" a fenekére jutottak, bizony virradni kezdett odakint. Volt a mulatók között egy csinos fiatal bodi, aki máshol és pedig jó messze lakott, hát felkészült, hogy hazamenjen. Ez a bodi szemet vetett a miszter fiatal misziszére, de nem igen mert vele kikezdeni, mert félt a miszter kalapács ökleitől. Mikor a bodi hazafelé készült, a miszter azt mondotta neki, hogy ne menjen haza, mert otthon most már ugyanis csak kinevetik, hanem maradjon náluk s aludja ki magát. A miszisz is hamiskásan mosolygott a bodira s ő is biztatta, hogy csak feküdjön bátran a miszter helyére az ágyba, a miszter ma úgy sem fekszik le. Megörült a bodi a miszisz ajánlatának, mert ő egészen másképpen képzelte a dolgot, mint ahogyan az megtörtént. A bodi lefeküdt s csakhamar úgy elaludt, mint egy beszegezett negyvenkettes ágyu. A miszter meg szépen elvonult a misziszszel egy másik szobába. Jó későn ébredt fel a bodi arra, hogy a miszisz sétált a szobában. A bodi azt hitte, hogy a miszisz egész éjjel a szobában volt, annál is inkább, mert a miszisz hamiskásan mosolygott rá. A bodi csakhamar felkelt és be

ment a misziszszel a másik szobába, ahol jól kinevették őt, mert akkor vette csak észre, hogy a miszternek és miszisznek más hálószobájuk van. Elszégyelte magát a bodi s úgy sompolygott ki a házból, mintha soha ott sem lett volna.

Aki mindig "muffol."

Sehol sem volt maradása a jolietti bodinak, mert feltette magában, hogy ő csak olyan helyen marad burdon, ahol a burdos miszisz szép fiatal asszony, akinél ő esetleg főburdos lehet, vagy legalább is egy igen szép leány van a háznál. A bodi egymásután "kipróbálta" a burdosházakat, de szilárd elve miatt örökösen "muffolnia" kellett, mert vagy nem volt szép a miszisz, vagy szép volt, de a bodit, mihelyt tolakodni kezdett, kipofozta. Végre talált a bodi egy szemrevaló burdosasszonyt, akinek egy csinos leánya is volt. Meg is maradt a bodi egy ideig, s majd a miszisznek, majd pedig a "görlinek" udvarolt. Végre elérkezettnek találta a bodi az időt s nagy megfontolás után szepegeve állott a miszisz elé s elmondta neki, hogy menyire szereti a leányát s feleségül akarja venni. Hümmögött a miszisz egyideig s azt mondta a bodinak, hogy mondja meg ezt a leányának. Nehezen ment a dolog, de csak mégis előállott a bodi s azt mondta a "görlinek", hogy kisasszony, én meg-nősülök. A leány azt felelte, hogy sok szerencsét kívánok. De a bodi tovább is vallott s megmondta a "görlinek", hogy őt szemelte ki feleségül. A leány már erre azt válaszolta, hogy ő meg mást szemelt ki magának férjül s ha sohasem mehetne férjhez, akkor sem kellene neki a bodi. A bodinak azonban meg-

jött a "kurázsija" s azt mondta a leánynak, hogy majd fog ő olyasmit csinálni, hogy a leány csak hozzá mehessen férjhez. Gondolkozott is a bodi vagy három napig, de semmi okosat sem tudott kisütni, miért is egy sötét éjjel észrevétlenül "elmuffolt" a házból.

Borkóstoló.

Egy delrayi jól ismert üzletember meghívott vagy huszonöt bodit a borospincéjébe borkóstolóra. Nem hiányzott természetesen a jó borkorcsólya sem, a foghagymás kolbászra pedig igen jól esuzott a pogány ital. Addig addig kóstolták a mennyei italt, amíg a fejük olyan nehéz lett, hogy a lábuk nem bírta a terhet. Az egyik bodi belefeküdt a savanyu káposzta közé, de mert a savanyukáposzta nem jól esett neki hus nélkül, hát kitálalta a már egyszer bevett foghagymás kolbászt. A másik bodi egy szerény borbély hazafelé igyekező, egy telefon oszlopot kinált meg háborgó gyomra tartalmával. A harmadik bodi pedig egy szűk hid alá mászott, azt hívén, hogy az a lakása és csak a hid szétbontása után lehetett őt onnan kicmelni. Többeket az árokból kellett előszedni, mert úgy feküdtek bele, mintha odahaza a kényelmes ágyban lettek volna. A borpince tulajdonos sógora mindig intette a vendégeket, hogy ne igyanak olyan sokat, mert megárt, de ő maga anynyira belenézett a boros kancsóba, hogy végre a pince vasoszlópának kezdett udvarolni, amin a gazda olyan jót nevetett, hogy olyan kellemetlen dolog történt vele, ami őt a hazamenésben nagyon hátráltatta. Egy fiatal bodi jókedvében elkiáltotta magát, hogy "soh'se halunk meg", mire a jelenvolt temetkezési vállalkozó, látva hogy itt nem lesz "biznic", nagy morogva eltávozott. Mire az egész társaság hazaballagott, jogosan énekelhették, hogy "szagos lett az utca, merre, merre jártunk." De azért a borkóstoló remekül sikerült.

DONGÓ

Megjelenik havonta kétszer.
Szerkesztő: KEMÉNY GYÖRGY
Rajzoló: KEMÉNY JÁNOS

Előfizetési ár:

Amerikában egy évre \$2.00
Magyarországra " " \$2.50

6618 Earle Ave., CLEVELAND, O.

Egyes szám Ára 10 cent.

DONGÓ

HUNGARIAN COMIC PAPER PUBLISHED
SEMIMONTHLY.

Editor: GEORGE KEMÉNY.

Entered at the Cleveland, O., Post Office as
Second Class Mail Matter
February 15th — 1903 under the act of
March 3, 1879.

VIGYÁZÓ JÁNOS MEGFIGYELÉSEI

New Yorkban azon panasz-
kodnak, hogy a közmunkáknál
negyedfél millió dollárt "elaján-
dékoltak" a nép pénzéből. A
dusgazdag Morgan bankcég ese-
kély félmillió dollárt kapott bor-
ravaló fejében abbéli jóindulatá-
ért, hogy a tervbe vett közmun-
kákhoz megszerzi majd a szük-
séges kölcsönt. De kaptak az el-
harácsolt negyedfél millióból má-
sok is: ügyvédek, mérnökök, be-
folyásos emberek, szóval mind-
azok, akik közel ülnek a pénz-
isten husos fazekaihoz.

A new yorki újságok egy ré-
sze nagyon fölháborodott az
ebek harmincadjára került mil-
liók miatt. Pedig hát mire való
ez a tulságos fölháborodás?! Év-
tizedek óta bevett szokás már
az, hogy a nagy zsványok sze-
mérmetlenül elszedegetik a pén-
zeket és még csak a hajuk szála
se görbül meg az ilyen operáci-
ók miatt; mert hiszen csak az
apró zsványok kerülnek megér-
demelt helyükre: a börtönbe. A

nagy zsványoknál nincs lopás,
ők legföljebb magasabb pénz-
ügyi műveletet visznek végbe.
Már pedig ez ellen nem lehet ki-
fogás ott, ahol csakis a pénz be-
szél.

A magyar korona meggondol-
ta a dolgot és nem hajlandó a
további sülyedésre. Nekivadult,
akárcsak a tavasz nyíltán sza-
badjára eresztett harmadfü esi-
kő és két nap alatt három dol-
lárrel lett itt drágább száz kor-
na. A pénzügyi körökben nagy
volt a megütközés. Igyekeztek
újából alásülyeszteni a vergődő
korona árát, csak hogy a koroná-
nak eszébe jutott a Schlesinger-
nek szóló biztatás és egyszerűen
nem hagyta magát.

A korona árának szinte hihe-
tetlen hanyatlása egyébként nem
volt természetes. Azt ugyan vár-
ni lehetett, hogy a háborus Eu-
rópa pénzeinek régi árfolyama
csökken, de legalább is különös
volt, hogy az egy év óta tartó
folytonos győzelmek ellenére
éppen a korona ára csökkenjen
legerősebben. A korona árának
emelkedésével meglehetősen kel-
lemetlen helyzetbe kerültek az
egymás ellen licitáló pénzküldők,
akiknek bajuk nem volt addig,
amíg a korona árfolyama állan-
dóan csökkent. Most azonban
alaposan megváltozott a helyzet
és a licitálók mindjobban belát-
ják, hogy sokkalta jobb lett voi-
na az egységes és tisztességes
áron való pénztovábitás, mint
az örületig vitt licitálás, ami
nagy részben hozzájárult a kor-
na árfolyamának leszorításához.

Ugy a gyárosokat, mint a
kormányköröket nagyban fog-
lalkoztatja most a visszavándor-
lás kérdése. Az országban min-
denfelé jök a munkaviszonyok,
sőt egyes helyeken nincs elegen-
dő munkaerő. Már most az a
nagy kérdés, hogy egy rendki-
vüli nagyarányú visszavándor-
lás esetén milyen helyzetbe ke-
rülnek itt az iparteleppek, ame-
lyek a háboru után is bőven el-
lesznek látva rendelésekkel; mert

hiszen most leginkább a hábo-
rus rendeléseket látják el leg-
több helyen, s így a háboru után
kell majd ellátni a házi szükség-
leteket. De hogyan lássák el,
ha nem lesz majd elegendő mun-
kás kéz?!

A visszavándorlás kérdése ma
a legfontosabbak egyike és pe-
dig úgy Amerikára, mint Ma-
gyarországra nézve. És ezt a
kérdést nem szabad pusztán ér-
zelmi alapokon tárgyalni, ha-
nem inkább a gazdasági alapok
tekintetbe vételével. Magyar ha-
zafias szempontból talán úgy
látszanék, hogy a háboru után
minden magyarnak azonnal visz-
sza kell mennie Magyarorszá-
ba, míg viszon amerikai szem-
pontból az látszanék méltányos-
nak, hogy lehetőleg mindenki itt
maradjon. Csak hogy mindkét
fölfogás téves és egyáltalán na-
gyon helytelen tanácsot ad az,
aki akár az egyik, akár pedig a
másik fölfogás mellett kardosko-
dik.

Amerikának és Európának
egyaránt szüksége lesz az em-
beri munkaerőre. Európában be-
 kell tölteni a háboru folytán
megritkult sorokat, de viszont a
pénzügyileg kimerült Európának
pénzre is nagy szüksége lesz,
még pedig égető szüksége, s az
a nagy kérdés, hogy vajjon a
munkaerő, vagy a pénz tesznek-e
majd nagyobb szolgálatot a há-
boru után? Annyi bizonyos,
hogy a háboruban kimerült Eu-
rópában nem lesznek valami tul-
ságosan rózsásak az állapotok,
s az is tudott dolog, hogy aki
Amerikában eltöltött néhány
esztendő, az nehezen tud újból
beleilleszkedni az európai vi-
szonyokba. Szóval: a vissza-
vándorlás kérdése nem valami
tulságosan egyszerű. Legjobb
tehát kinek-kinek belátására,
vagy szívére bízni a dolgot. A
fej nélkül való tömeges és rend-
szertelen visszavándorlás nagy
szerencsétlenséget hozhat úgy
itt, mint odaát, s azért az illeté-
kes köröknek utat-módot kell
keresniük arra nézve, hogy meg-
akadályozzák a fenyegető bajt.

A DONGÓ POSTÁJA.

M. I. Nagyon finom. Legyen máskor is szerencsénk.

Többeknek. Köszönet a jókihez képest elég kutyául vagyunk.

H. J. Amint láthatja, kidongtuk I. O. Ebből is lett valami.

L. A. Kivánsága szerint kidolgoztuk.

S. W. Sz. Köszönet a betegért. Máskor hagyjon békét a plajbásznak. Jó vicceket mindig szívesen veszünk, de a betegért se haragszunk meg.

J. B. Jóízű dolgok. Hát egy pár beteg nem akadna ott?!

K. I. Ugylátszik, hogy ott nem árulnak tintát, vagy talán nagyon büszke a plajbászra?! De azért mindent nem lehet ám kidongani.

S. I. Kidongtuk. Muffolnak is lesz rá gondja. Kerithetne ott néha egy-két beteget.

F. K. Kifikszoltuk. Irjon máskor is.

S. E. Máskor jó lesz írni a borkóstoló előtt. De azért így se rossz.

M. I. A história nem rossz. Hát a betegek hogy vannak arafelé?!

S. S. Muffol Miska gondjaira biztuk.

T. G. Veterán köszöni az izenetet.

Több dologról máskor szólunk.

VEGYES HIREK.

New Yorkban nagy volt mi napában a tiltakozás. De a rossz nyelvek azt beszélnek, hogy inkább csak felkinálkozás volt a nagy tiltakozás.

A clevelandi bazáron csoda történt. Egy jól megtermett malac átváltozott kézimunkává.

Wilson elnök nagyban hangoztatja a felkészültséget. Hát bizony választások előtt nem is árt a felkészültség.

A korona megbokrosodott és ugrál, akárcsak a vad csikó. A licitálók egynémelyike nagyon könnyen kipottyant a nyeregből.

Lincoln és Washington születésnapját ünnepli az ország. Bizony, nagy szükség lenne most egy újabb Washingtonra, hogy megmentse az országot az angoloktól és egy újabb Lincolnra, hogy kiirtsa a garázdálkodó belső ellenségeket.

A Dongó 14-ik születésnapjára minden hátralékos küldje be a betegeket, hogy legalább születésnapja alkalmából legyen egy kis jókedve a viccet faragó Dongónak.

BARÁTAIMHOZ ÉS OLVASÓIMHOZ!

A Dongó most érte meg 14-ik születésnapját. A Dongó főállása óta arra törekedett, hogy tréfaszóban megmondjon sok igazságot és tőle lehetőleg fölvidítsa az idegenben bolygó magyart.

Az ujságcsinálásban nincs vagyoni, a legtöbb ujságkiaó állandóan küzd a napi gondokkal. A Dongó se volt ment ezektől a napi gondoktól, sőt még a 14-ik évfordulón is sürün jelentkeznek a gond felhői. Másfélezernél több a Dongó hátralékosainak száma, s így nem csoda, ha nehezen megy a viccfaragás.

A 14-ik születésnapon szeretettel kérem a hátralékosokat, hogy ne halasztgassák tovább a dolgot, de küldjék be az előfizetést. Manapság csaknem mindenütt jók a munkaviszonyok, s így kiki megfizetheti azt az egy-két dollárt.

A Dongó barátainak és olvasóinak köszönetet mondva az eddigvaló pártfogásért, vagyok honfitársi szeretettel

KEMÉNY GYÖRGY
a Dongó szerkesztője
és kiadója.

VÉR

folyik az egész világon

az ember ereiben, de majdnem mind tisztításra szorul. Aki alaposan ki akarja tisztítani gyomrát, vérét használja a

az orvos cukorka alakban

**GYOMOR- ÉS VÉRTISZTÍTÓ
GYÓGYCUKORKÁT,**

amiből egy dollárért egy dobozzal, 5 dollárért 6 dobozzal küld a feltaláló

**PARTOS
PATIKA
NEW YORK, N. Y.
160 Second Ave.
Honvéd Huszár Naptár**

1916-ik évre INGYEN!

A magyarság büszkesége ez a naptár, amelyet ingyen küldünk minden egy dollár ára rendeléssel együtt, öt dolláros rendelésével négyet kap. Rendelésével és a pénzzel együtt ezt a szelvényt is küldje be. Rendelését így címezze: Partos Patika, 160-2nd Ave. New York,

MAGYAR HIRLAP

a legolcsóbb magyar napilap Amerikában.

ELŐFIZETÉSI ÁRA

egy évre **3 dollár**

4 hónapra **1 dollár**

Egyes szám ára **mindig 1 cent.**

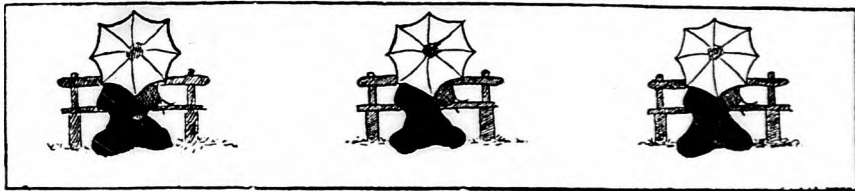
MAGYAR HIRLAP

magyar emberek tulajdona. - Szerkesztője
Kemény György. - Mutatványszámot kívánatra szívesen küld a kiadóhivatal. - Clevelandban egész héten **6 centért** kaphatja meg mindenki házhoz szállítva a lapot. - Jelentse be címét a kiadóhivatalnál.

MAGYAR HIRLAP

8802 Buckeye Rd.

Cleveland, O.

Háborus humor.

A tüzérornagy pénze.

A kárpáti falvak fölépítésére alakult bizottság irodájában a minap egy fiatalos jóarcu tüzérornagy jelent meg.

— Az iránt érdeklődném, — fordult a bizottság egyik ügyvezetőjéhez, — hogy mennyi a kára... zemplénmegyei községnek? Illetőleg, hogy mennyiből lehetne szebbé és lakályosabbá építeni ennek a községnek földt házait?

— Majd összeállítjuk a költségvetést, — felelte az ügyvezető — és értesítjük róla őrnagy urat.

— Köszönöm. Pár nap múlva érdeklődöm.

Négy nap múlva meg is jelen az őrnagy. Megmondták neki, hogy mennyi pénz kell a falu házainak újraépítéséhez. A pénzt átadta és meg is toldotta ezer forinttal.

— Ezt pedig tessék kiosztani igazságosan a kárvallottak közt.

— És kinek a nevére könyveljük el e nemes adományt?

— Kérem, — felelte zavarodottan az őrnagy, — ne tessék ezt nyilvánosságra hozni. Nem jóteknony adomány ez, hanem penitencia... Tetszik tudni, ott verekedtünk mi a télen. Kemény, elkeseredett küzdelmünk volt. Az oroszok ebbe a faluba, amelyet előbb kiürítettek, fészkeltek meg magukat. Nekünk kellett kifüstölni innen őket és bizony, — mi türes-tagadás, — rommá löttük a saját falunkat, hogy kiverjük belőle az ellenséget. Összefacsarodott a szívem, amikor megláttam a saját tüzér-művészetünk füstölgő, romokban heverő, szomorú eredményét. Hát még, amikor hazatért a falu nyomorúságos népe, s nem találta kicsi fészket a kövek közt?

Ekkor mondtam:

— Ne sirjatok, emberek, az a kéz, amelyik elpusztította, szebbé, gazdagabbá is fogja emelni.

Gyűjtést indítottam tüzeireim közt. Mindegyik szegény magyar katonagyerek szívesen ideadott egy-két garast keserves zsoldjából, a többit a magaméból pótoltam. Nagy megkönnyebülés ez nekem, s megörülnek neki a legények is. Hiszen tősgyökeres magyar fiúk az istenadták...

Könycsepp lopózott a tüzértiszt szemébe, de könybe lábadt az ügyvezető szeme is...

A hősi halott.

Egy huszárfőhadnagy írja az északi harcterről:

— Mostanában sűrűn hódolhatunk a vadászat nemes sportjának, amennyiben majd mindennap föltünik a láthatárunkon egy-két, néha három orosz "madár" is. Már várjuk őket, mert az ilyen vadászat izgat és szórakoztat ezeken a hideg és barátságtalanul borus őszi délutánokon. Ha megneszeljük a repülő kattogását, a svadron szinte nekividámulva kapja vállról a jó huszárkarabélyt és versenyben megindul a céllövés. Mi, tiszték vagyunk a zsüri, ámbátor a legtöbbször mi magunk is részt veszünk a versenylovásban, de csak hors concours, versenyen kívül s a telitalálatot harminc koronával honoráljuk. Persze, nagy a versenyzési lelkesedés. Tegnap azonban úgy látszott, minden vadászesemény nélkül telik el az egész délután. Különbben is fellegesre hajlott az idő, a mocsarak között, merre az oroszok menekülöben voltak, köd lappangott s később szitálni kezdett az eső. Ugy volt, hogy nemsokára

tovább haladunk s a század már nyeregben ült. Egyszerre valami fehér madár huz meglehetősen alacsonyan felénk.

— Nini, galamb! — kiáltja a kadét.

Csakugyan egy galamb. Mit keres az itt errefelé, pocsék őszi időben?

— Főhadnagy ur, — rikoltja az egyik fiu, — postagalamb!

— Le kell löni, — vezényli a százados. — Mihály, célbaven-ni!

Dörren a jó karabély s a madár lezuhan vagy száz lépésre. Egy huszár odavágtat és fölveszi. Még vergődik egy pillanatra, csapkod a szárnyával, aztán vége. A huszár galoppban hozza elénk. Csakugyan postagalamb, levél van rajta, hírek az ellenségnek. A százados sötéten gyüri zsebébe a levelet. Mi a galambot nézzük.

— Szegényke, hogy meg van ronsolva! — jegyzi meg résztvevően egy gyerekönkéntes.

Tudja Isten, ezek a kemény és zord huszárszívek egyszerre valami részvétellel telnek meg a kis madár iránt.

— Csakugyan kár szegénykéért! — szól a kadét. — De hát legalább hősi halált halt.

— Pedig bent sem lesz a vesztésglistán — vélekedik az őrmesterünk.

— El kell dobni — parancsolja a kapitány.

— Nem százados ur — könyörög a kis önkéntes, akinek leányos arcán már két sebhely pirosodik. — Hadd temessük el szegényt.

Egy-kettőre kész a kis gödör. A galambot beléhelyezik, ráhantolják a földet s a hegyébe kis galykeresztet tűz serény kezekkel egy huszár. De már szól a vezényszó az indulásra. Nyeregbe zökkenünk ismét valamennyien, a paripák prűszkölve, táncolva elrobognak, de egyik-másik huszár csak hátratekint a kis sir felé, melyet lassan elföldölünk a hulldogáló őszi eső.

MONOLÓG A FONOGRAF- BAN.

Ujházy Edének a Pannoniában volt egy kis vidám ebédli társasága, amelynek egyik tagja így szólott egyszer hozzá:

— Édes mester, vettem egy fonográfot.

— Azután mire jó az neked, marha!

— Csak azért, hogy minden kedves emberem hangját megörökítem benne. A mester is beszélhetne valamit.

— Jó.

Fölmentek a fiatalember szobájába. A fonográf tulajdonosa elővette a furfangos gépet, beléttett egy vadonatúj viaszkhengert.

— Valami monológféléet beszéljen bele, drága mester.

— Tudok is én monológot!

— Ej dehogyan nem tud! Valami darabból csak észébe jut!

A fiatalember megindította a berregő masinát, azután ünnepélyesen belékiáltotta:

— Monológ. Előadja Ujházy Ede, a Nemzeti Színház művésze!

Aztán a mesterhez fordult:

— No most kezdje el.

— Dejszen, előbb hadd gyujtok rá. Adj egy gyufát, marha!

A fonográf tulajdonos eszevesztett gyorsasággal szaladt asztaltól szekrényhez, szekrénytől asztalhoz, míg végre talált gyufát a zsebében.

— Parancsoljon, drága mester!

A mester kényelmesen rágyujtott a fél szivarjára, a gép pedig berregett tovább. A fiatalember izgatottan mondta:

— Kezdjük! Kezdjük!

A mester még köhécselt egyet kettőt, aztán a fonográf tölcser felé hajolva akadozva szólott:

— Hát a mi azt illeti... Lásuk csak...

Krrres! Krrr! A viaszkhengerek végére ért a tü e pillanatban és a gép megállott. A fiatalember szomorúan felsóhajtott:

— No most újból kezdhethük az egészet! Szerencse, hogy van még egy viaszkhengerem itthon.

Ujra beléillesztette a hengert a gépbe és belekiáltotta a tölcserbe!

— Monológ. Előadja Ujházy

Ede, a Nemzeti Színház művésze! Halljuk! Halljuk!

Ezt különböző hangokon mondta, mintha egy nagy közönség halljukozna.

A mester a tölcser elé állott, gondolkodott egy darabig, aztán dühösen kifakadt:

— Marha! Hát micsoda monológot mondjak? He? A mennydörgős mennykő tud monológózni, nem én. Te marha! Még az is marha, aki monológózik! ...

A fiatalember kétségbeesetten szólott közbe:

— De drága mester! Ezt nekem mondja, ne a fonográfnek!

A mester megbotráncozva fordult meg.

— Hájszen neked mondom, marha!

— De ott marad a viaszkon az utolsó szóig.

— Igen? Akkor hát jól van. Mert akkor legalább mindig eszedbe jut, hogy több monológot ne kérj tőlem!

Párvenü ur.

Biró. — Párvenü ur, önt a bíróság száz koronára ítélte. Megnyugszik vagy fölebbez?

Párvenü ur: Mi az, hogy fölebbezek? Fizetek kétszáz koronát!

VIZBENYOMNI...

A gróf volt vagy hetvenöt éves és sokféle nyavalyában szenvedett. Orvosai naponta való fürdözést rendeltek neki langyos vízben. János, a főkomornyik, volt beosztva öméltósága mellé, hogy valami baj ne érje. Ő vetkőztette, ő emelte be a kádba. A gróf réveteg szemmel, reszketve fordult felé, mikor mára vízben ült és halkán mondta:

— Vizbenyomni...

A főkomornyik nyomban végrehajtotta a parancsot: szeliden víz alá nyomta a grófot. Prüszkölve, hápogva bujt elő a beteg. Néhány perc múlva tért csak magához.

— Vizbenyomni... — szólt megint suttogó hangon.

János újra teljesítette a parancsot. A gróf alig lélegzett már, mikor újra levegőhöz jutott. Borzasztóan megerőltette magát, fejét a főkomornyik felé kényszerítette és alig hallhatóan nyöszörgött:

— Vizbenyomni, azt szigorúan megtiltották az orvosok.

Aztán kilehelte lelkét.

MINDEN HOZZÁM ÉRKEZŐ PÉNZKÜLDEMÉNYÉRT

SZAVATOLOK

Pénzküldeményeit juttassa hozzám, mert én azokat

POSTAI UTON

a leggyorsabban, a legpontosabban és a **LEGBIZTOSABBAN** kiutalom az óhazai címzetteknek. **Otthon VÁRVA-VÁRJÁK A PÉNZT ÖNTŐL,** küldjön tehát **ÁLTALAM** és minél gyakrabban. volt cs. és kir. konzuli ügyvivő

NÉMETH JÁNOS, bankár

457 WASHINGTON ST.

NEW YORK, N. Y.

Városi fiókiroda: 1597 Second Ave., New York.

SOKAT SZÓNOKOLT.

Havi gyűlése volt az egyik alliancei magyar betegsegélyzőnek. Az elnök már napokkal előbb bejelentette, hogy nagy elfoglaltsága miatt nem jelenhet meg a gyűlésen. Felkérték ennélfogva az egyik misztert, hogy helyettesitse az elnököt. A miszter vállalta a "dzsábot" s rettetesen örült, hogy az egyszer ő "szavalhat" az elnöki székből. Elérkezett a gyűlés napja, a helyettes elnök ur már kora reggel ott lézengett egyedül a gyűlés teremben. Mult, haladt az idő, de a tagok nem igen szállinkóztak. A helyettes elnök ur nagyon röstelte a dolgot, mert azt hitte, hogy a tagok azért nem jöttek össze, mert ő akart elnökölni. Mikor már látta, hogy több tagra hiába vár, rávert az asztalra a kalapácsal s így nyitotta meg a gyűlést: "Tisztelt testvérek! Nagyon sajnálom, hogy ilyen kevesen vagyunk, de annál több odakint a "szalonban" az árpalé. A gyűlést hát ezennel becsukom, oszt gyerünk árpalét fogyasztani." Erre az elnök ur a testvérekkel együtt kivonult a "szalonba". Jól esett a sör a miszternek, mert hogy neki egy "penijébe" sem került. "Trittolták" a bodik az elnök urat ezeregyig. Ki is ivott minden poharat az elnök ur körömpróbáig s úgy berugott, hogy három bodi is alig tudta hazavezetni. Nagyon megijedt a miszisz, amikor látta, hogy a misztert milyen állapotban vitték haza és egyre siránkozott. Végre a miszter rászólt az asszonyra: "Ne óbégass asszony! annyit köllött szónokolnom, hogy nem csuda, hogy berugtam, mint a csacsi." Most ha valaki nagyon sokat beszéd a jóból, ráfogják, hogy sokat szónokolt, mint az alliancei miszter.

CLEVELAND ÉS A TERMÉSZETES GÁZ.

Cleveland Ohio nagy város. Ez a hatodik város Amerikában.

Ennek a városnak egy millió lakója lesz 1920-ban.

180.000 lakos Clevelandban természetes gázt használ.

A természetes gáz szükséglet West Virginiából vezetetik Clevelandba nagy csöveken át.

Cleveland népe főzéshez és fűtéshez a természetes gázt használja.

Ők kedvelik a természetes gázt, — kedvelik a tisztaságáért, kényelméért és barátságos melegéért.

Ők eljöttek kérni a The East Ohio Gas Companyt, hogy lássa el őket a legnagyobb mennyiségű készlettel.

A Hhe East Ohio Gas Company semmit sem hagy elintézetlenül, mert tudatában van felelősségének.

Ha egy zero nap lepi meg Clevelandot, lakosai több millió köbláb gázt kívánnak, mint más közönséges napon.

M. B. Daly elnök jelentése szerint az East Ohio Gas Company nagyobb vezető csöveket rakatott le, hogy a szükségletnek jobban megfelelhessen.

Semmi egyéb, csak előre nem látható zavarok gátolhatják a gáz társulatot, hogy Cleveland gáz használóinak annyi gázzal szolgáljanak, amennyit ők bármely időben kívánnak.

Hogy e társulat sikert ért el eddigelé rendszerével, mi nem bizonyítja jobban, mint az, hogy a legutóbbi három év óta csak a mult héten tétetett panasz, a gáz keveselet miatt, az is csak 2,500 család által, vagyis körül belül 2 százaléka a gáz használóknak.

Ennek oka pedig az alacsony nyomás volt, mely West Virginiai földeken történt zavarok által keletkezett, mely földek felett a gáztársaság nem bír ellenőréssel.

OSZLOPHOZ KÖTÖTTE.

Nagy megnyitó ünnepélyt rendezett a zanesvillei szalonos az új szalonjának megnyitása alkalmával. Meghívta az ünnepélyre Zanesville és környéke összes magyarságát, sőt még a dogtowni muzsikusokat is, hogy muzsikáljanak a nagy ünnepélyen. A zenészekkel egypár dogtowni bodi is átment az ünnepélyre, mivelhogy ott egy malacot sorsoltak ki s nekik nagyon fájt a foguk egy kis "fájintos" malacpelenyére. Megkezdődött a nagy "muri" elmúlt a sorsolás is, de a malacot az egyik zanesvillei bodi nyerte meg s azonnal el is vitte. Malac hiányában a muzsikusok és dogtowni bodik nagy elkeseredésükben valami keserű és savanykás izü halat vacsoráztak s arra úgy megszomjaztak, hogy csak úgy öntötték magukba a sok mérgezt. A rengeteg mérges pedig hamarosan megboszulta magát s a bodik úgy berugtak, hogy azt sem tudták, hogy fiuk-e, vagy leányok. Kimentek az utcára s a "lámpaoszlophoz kötötték a borjut", vagy magyarul, a lámpaoszlopot átkarolva könnyítettek gyomruk hullámzó tengerén. Később egy "polic" érkezett oda s a rendbátor öre szerette volna tudni, hogy ki kötötte az oszlophoz a borjut, de a bodiknak, a nagy ijedtségtől megjött egy kicsit az eszük s nem voltak bolondok elárulni. Most, ha valaki nagyon becsudálkozik, ráfogják, hogy az oszlophoz kötötte a borjut, mint a dogtowni bodik.

**Segitse saját városát előhaladásban;
Segiti vele saját előhaladását is!**

**LEGYEN ÉPÍTŐ!
ÉS NE RONTSON!
SEGITSE KIÉPITENI
CLEVELANDOT
NAGYOBBÁ ÉS JOBBÁ!**

Cleveland nagy város — de nem oly nagy, hogy nagyobbá ne lehessen tenni.

Ha Cleveland előhaladásán dolgozik, előmozdítja saját előhaladását — és segít magán.

És valahányszor valamit tesz a növekedés érdekében, megfigyelheti hatását.

Semmi sem tartja vissza és rontja jó hírnevét saját városának és önmagának, mint a legyőzetés.

Valahányszor csak megsérti saját városa nevét — az Ön iparát és az Ön saját népét — távol tartja a jó ipart és jó népet Cleve-landtól.

És mialatt Ön a város előhaladásán dolgozik, gondolja csak meg, hogy állana, ha nem volna Natural Gas.

Több gyárt és több jó népet Clevelandba minden egyebnél a Natural Gas használata hozott.

Avagy nem segített-e Önnek a Natural Gas kiszolgálása?

The East Ohio Gas Company

Main 6640

Central 9020

TALÁNYOK.

Mi ez?

$\frac{1}{4}$
10 *iii* **ÉV** **O**

A megfajtás díja: egy szép könyv.

A megfajtás beküldésének határideje: 1916 február 25.

A múlt számban közölt talány helyes megfajtása:

Szaloniki.

Helyes megfajtást küldött be a következő:

Ifj. Szaniszló István Cleveland.

A jutalmat ifj. Szaniszló István nyerte meg.

Honfitárs!

Nem törne el a jobb kezed, ha a Dongó születésnapjára beküldenéd a betegeket!

SZIVES TUDOMÁSUL.

Kurucz Ferenc ur föl van tartalmazva a Dongó előfizetéseknek s hirdetéseknek fölvetelére és nyugtázására. Ajánljuk őt a magyarság jóindulatába.

SZERENCSETLENSÉG.

— Jaj, micsoda szerencsétlenség ért, szomszédasszonykám! Mondom a lányomnak, hozzon a konyhába egy nagy üveg befőttest; hát ahogyon jön kifelé, szalad, szalad és képzelje: a feneké bent maradt a spájzban.

NEW YORKI VEZÉRKÉPVISELET.

Szives tudomására hozzuk new yorki előfizetőinknek, hogy New Yorkban a Dongó vezérképvisletét Árbócz R. Gyula urra bíztuk. Címe: 409 East 146th Street, New York.

RIZSÁK JÁNOS

PÉNZSZÁLLÍTÓ,
KÖZJEGYZŐ ÉS
VÁLTÓ-ÜZLETE

129 SECOND ST.

PASSAIC, N. J.

PÉNZT pontosan és gyorsan küld az ó-hazába. — HAJÓJEGYEKET Európába és Európából Amerikába az összes hajókra elad. — MINDENNEMŰ OKIRATOKAT szabályszerűen kiállít és konzulátusilag hitelesített. — UTBAIGAZÍTÁS, felvilágosítás és tanács INGYEN. Bármilyen reá bízott ügyben pontosan és gyorsan jár el.

Nagyszerű Könyv Ingyen!

Aki megrendeli a Dongót és előfizet egész esztendőre két beteg dollárt, az ingyen megkapja a Dongó jubileumi számát, amelynek bolti ára két dollár. Siessen a rendeléssel, ameddig el nem fogy a könyv. A betegek erre a címre küldendők:

DONGÓ

10613 Earle Ave.

Cleveland, O.

Bridgeport város és a M. E. E. Sz. letéti helye.
THE FIRST BRIDGEPORT NATIONAL BANK
OF BRIDGEPORT, CONN.
 Main és Banks utcák sarkán.

CHARLES G. SANFORD, Elnök.
 F. N. BENHAM, Alelnök.
 P. W. WREN, Alelnök.
 O. H. BROTHWELL, Pénztárnok.
 H. C. WOODWORTH, Segéd-pénztárnok.
 F. N. BENHAM, Jr., Segéd-pénztárnok.
 F. W. HALL, Segéd-pénztárnok.

A bank elfogad betéteket kereskedők-től, egyesületektől, valamint magánosok-tól. — Utvarias kiszolgálás.

SCHWARTZ B.

2880 E. 79 St., CLEVELAND, O.

KÖZJEGYZŐ. Pénzküldés a világ minden részébe.
 HAJÓJEGYEK minden vonalra.
 Mindenféle ital kicserélés és nagyban.
 Vidéki megrendeléseket is elfogad.

Diszokmányt

rajzokat, festményeket, hirdetések-eket rajzol és fest
KEMÉNY JÁNOS
 a nagy Dongó rajzolója.

Címe:
 Corner Buckeye Road
 East
 CLEVELAND, O.

SCHWARTZ H. ILMOS

ÜGYVÉD ÉS HITES KÖZJEGYZŐ.
 Iroda: 304 Superior Ave., N. W.
 Lakása: 1882 East 101 Str.
 Telefon: Main 639 és Cent. 6906 K.
 Tel. Doan 2604-R és Princeton 2112-R.

JÓ BORT, JÓ EGÉSZSÉGI!
 2633 E. 89 St.

En, Veterán Pesta hatvanszor a-
 küszök, hogy soha olyan jó bort nem
 ittam, mint Juhász Istvánál a Bolto-
 non. Azért a ki jó bort akar inni, ve-
 gyen tőle. Atreca:
JUHÁSZ ISTVÁN corner Kennedy és
 E. 89 Str., CLEVELAND, O.

 * Laczkó József híres ember: *
 * A szkunerre láncot nem ver, *
 * Bátran rakja ki a bárta. *
 * A mérges meg olyan nála. *
 * Hogy ki abból jól benyaka, *
 * Vén korában is fiatal. *
 * 8107 Rawlings Av. Cleveland, O. *

 * **A. STRASSBURGER and Co.** *
 * Imakönyv, olvasmány, pipa, do- *
 * hány és más hazai áru sehol nem *
 * kapható oly nagy választékban, mint *
 * nála. *
 * 925 FIFTH AVE., PITTSBURG, PA. *

 * **HOTEL MIDDLESEX** *
 * Woodbridge-on (magyarul Ubrics) *
 * van Amerika egyik legújabb hotel- *
 * ja, a melynek GALAJDA PISTA a *
 * tulajdonosa. Valóságos minta-szál- *
 * loda. *
 * Étél, ital s szivar olyan van nála, *
 * hogy az embernek hét röfve nyulik *
 * utána a nyála. *

Galbos János szalonjában
 Vigan szól a nóta.
 Pohár hozzá a heg ű.
 A vonó a kóta.
 Aki hozzá betér,
 Meg nem bánja soha;
 Mert Galbos itala
 Nem hitvány mostoha.
GALBOS JÁNOS szalonja
 9204 Cumberland Av., Cleveland, O.

Verhovay Segélyegylet

A LEGREGIBB MAGYAR EGYESÜLET AMERIKÁBAN.
 Fizet 1000 dollár haláleseti illetéket.
 Fizet továbbá \$500 félszegélyt, \$300 csonkulási díjat és 2 évig betegséget.
 Aki családját szereti, álljon be az egyesületbe. Minden felvilágosítást szívesen megad.

GÁBOR ISTVÁN
 FÖTITKÁR

320 Jenkins Arcade Pittsburgh, Pa.

ROTH BANKHÁZAI

ERŐS MINTA SZIKLA

PÉNZKÜLDÉS HAJÓJEGYEK
KÖZJEGYZŐI IRODA
HAZAI JOGI ÜGYEK

401-403 Jerome Ave.,
 McKeesport Pa.
 110 Smithfield St.,
 Pittsburgh, Pa.

DEMCHAK ISTVÁN
LEGNAGYOBB MAGYAR PALINKA KERESKEDÉSE.

HAZAI BOROK, SZILVÓRIUM, TÖRKÖLY, VALÓDI JAMAICA - RUM.
 AZ E. Á. BARMELY RÉSZÉBE KÜLD ITALT.

8933 BUGKEYE RD. (177 SQ. WOODLAND) CLEVELAND, O.

IRJON ÁRJELEZÉSEKÉRT